

indbringe. Det private Initiativ i Lovgivningsmagten trænger altid til Overbærenhed, og jeg haaber, at den højtærede Finansminister ogsaa vil være overbærende overfor det Forslag, som vi have tilladt os at indbringe. Det er jo saaledes, at vi havde tænkt os, at naar der her i Tinget skulde gennemføres en Toldlov med en betydelig Nedsættelse af de nuværende Toldindtægter, kunde det gøres fornødent, at man pegede paa andre Udveje for at skaffe Penge til Veje, og jeg ser ikke, med hvilken Grund den højtærede Finansminister finder noget stødende i, at vi have søgt at komme ham til Hjælp. Det private Initiativ i Lovgivningsmagten er dog fuldt berettiget, og vi haabede paa, at et Udvalgs Arbejde vilde kunne skaffe os de Oplysninger, som Administrationen sidder inde med, og som vi ikke kunde raade over, og saa kunde vi jo forbedre vort Forslag. Det er paa den Maade, det private Initiativ med fuld Ret arbejder. Jeg ser derfor ikke, at den gnavne Stemning, om jeg saa maa sige, som dette Forslag hensatte den højtærede Finansminister i, var velbegrunnet.

For øvrigt vil jeg indrømme den højtærede Finansminister, at naar han begærer en rimelig Frist, inden han forelægger sit Toldlovsforslag, begærer han ikke mere, end hvad der tilkommer ham, og det skulle vi give ham. Men paa den anden Side synes jeg ikke, det havde været mere, end hvad man kunde vente, at den højtærede Finansminister nu havde kunnet udvikle et finansielt Program, at han havde kunnet pege paa, hvor han vilde hente de Millioner, med hvilke Toldindtægterne antagelig skulle gaa ned. Det havde dog været noget mere end blot at bede om Fristen, og jeg synes ikke, det havde været mere, end hvad man havde kunnet vente sig. Naa, men vi fik det ikke, og saa maa vi jo slaa os til Ro.

Den højtærede Finansminister sagde en Sandhed, nemlig at Tiden indhenter Usandheden. Ja, det gjorde den meget hurtigt, thi straks efter at den højtærede Finansminister havde sat sig, tog det ærede Medlem for Højrup (Deuntzer) Ordet og affivede et af den højtærede Finansministers og hans Partifællers gamle Agitationsnumre. For nylig har den højtærede Trafikminister paa et Møde i Højrupkredsen fremsat en urigtig Paastand om, naar det ærede Medlem for Løvel (A. Nielsen) udsendte sin første Pjece af politisk Natur i denne Vinter, og denne Usandhed indhentede Tiden jo ogsaa meget hurtigt. En af det ærede Ministe-

riums Partifæller, det ærede Medlem for Odder (Nielsen-Grøn) debiterede ogsaa en Usandhed, som Tiden ogsaa ganske overordentlig hurtigt indhentede. Den Presse, som betjener det højtærede Ministerium, har nylig fremsat en Usandhed, som Tiden indhenter i dette Øjeblik. Den har nemlig fortalt, at der er blevet ført Forhandlinger mellem Folketingets Venstre og den moderate Gruppe her i Tinget om at gøre det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard) til Formand, og der tilføjedes, at dette var ikke lykkedes, men Friet var interessant. Ja, det vilde været et meget interessant Frieri, hvis det havde fundet Sted, men dette er en Usandhed, som Tiden nu har indhentet. Lad mig med det samme indhente endnu en Usandhed. Der er oppe i det, man populært kalder den røde Bygning, jeg ved ikke med hvilke Tunger, udspreddet det Rygte, at den højtærede Finansminister ikke kan forelægge det Lovforslag om Forhøjelse af Kancelliembedsmændenes Løn, som han, saa vidt jeg ved, i Vinter havde lovet dem at forelægge her i Tinget i Oktober Maaned, fordi Folketingets Venstre havde erklæret, at det absolut vilde undlive dette Forslag. Som den højtærede Minister ved lige saa godt som jeg, har der ikke været ført nogensomhelst Forhandling mellem den højtærede Finansminister og Regeringspartiet paa den ene Side og Folketingets Venstre angaaende denne Sag, og vi have intetsomhelst Standpunkt til en Sag, som aldeles ikke har været forelagt, og hvis Form og Indhold er os ganske ukendt.

Jeg skal saa sluttelig gøre en Bemærkning om den højtærede Finansministers Mellemværende med Hr. Gaardejer Chr. Ledet oppe i Vendsyssel. Det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen) løb straks den højtærede Finansminister til Hjælp og sagde: Den højtærede Finansminister har baaret sig fuldkommen rigtigt ad, man skulde anlægge mange flere Injurieprocesser og derved højne Pressen. Det var nu en Hjælp, som den højtærede Finansminister ikke kunde tage imod, thi han er lige saa ivrig en Modstander af Injurieprocesser, som jeg er, og han staar jo ved alt, hvad han har sagt og skrevet før. Han skrev f. Eks. den 8. Maj 1893 i Aalborg Amtstidende: at fægte med Argumenter anses ikke længere for en god Overløbers eller Provisorists Sag" — der er taget Sigte paa det ærede Medlem for Hillerød — „det er meget lettere at anlægge 10 Sager end at forsvare sig i en god Avis.